

[Pürschel.]

slag Nr. 24, der stilles af Udvalget og Ministeren til Lovforslagets § 28, Retsplejelovens § 122. Lovforslagets § 28 tilsigtede at aabne Adgang for Sekretærer ved Landsret, Byret og Sø- og Handelsret til at medregne deres Tjenestetid dér i de 3 Aars Praksis som Sagførerfuldmægtig eller som Fuldmægtig paa visse offentlige Kontorer, der kræves for at kunne faa Beskikkelse som Sagfører. Man har fra Sagførernes Side været meget uvillig til at anerkende nogen som helst anden Uddannelse end den, der finder Sted i Tjenesten som Sagførerfuldmægtig, og det er jo ret forstaaeligt, at man har denne Tillid til sin egen Uddannelse. Paa den anden Side er der mange Hensyn, der taler for at ligestille anden Tjeneste dermed, og det har nu i dette Ændringsforslag, som er sat ind under Udvalgsbehandlingen, faaet det Udtryk, at Sekretærer og Amtsfuldmægtige faar Ret til at medregne indtil et Aars Tjeneste paa denne Maade til Udbringelse af de tre Aars Fuldmægtigtjeneste.

Ved Ændringsforslag Nr. 27 til Lovforslagets § 30, Retsplejelovens § 137, er vi inde paa et Spørgsmaal vedrørende retlig Undersøgelse i kriminelle Forhold mod en Sagfører. § 30 i Lovforslaget foreslaar, at Undersøgelsesdommeren skal underrette Sagførerraadet i de Tilfælde, hvor en Undersøgelse indledes mod en Sagfører; saa kan Raadet nemlig suspendere ham. Det er naturligvis ønskeligt, at denne Meddelelse kommer saa tidligt som muligt, og efter Sagførerraadets Ønske er det derfor foreslaaet, at allerede Politimesteren skal underrette Sagførerraadet. Jeg henviser til Bilag 3, Underbilaget, og Bilag 6, Underbilag, Punkt 9.

Ændringsforslag Nr. 29 staar i Forbindelse med Nr. 31 og 34 og tilsigter at muliggøre Stadfæstelse af nye Vedtægter for Sagførersamfundet — jeg skal dog forinden nævne Nr. 30 til Forslagets § 33, Retsplejelovens § 144. Man havde i Lovforslaget foreslaaet, at Sagførerraadets Beføjelse til at suspendere en Kollega skulde udvides fra 1 Aar til 3 Aar, men i Udvalget var vi enige om, at man burde blive staaende ved det ene Aar.

Ændringsforslag Nr. 31, hvorom jeg henviser til Bilag 9 med Underbilag 1. og 2, drejer sig om Sagførerraadets og Sagførernes Stilling i det hele taget. Sagførerraadet havde ønsket visse videregaaende Regler, navnlig om, at Tvistigheder mellem Sagførere skulde være undergivet

den særlige Regel, at de efter en af Parternes ensidige Begæring skulde kunne underkastes Behandling af Sagførersamfundets Organ. Man havde derhos ønsket, at den af disse Organer afsagte Kendelse, naar den var blevet upaaankelig, skulde ligestilles med retskraftige Domme i Henseende til Fuldbyrdelse. Den første Regel har Retsplejeudvalget fraraadet med 11 Stemmer mod 2 og den sidste med 11 Stemmer mod 5. Ministeriet har fulgt Retsplejeudvalget, og Folketingsudvalget har sluttet sig hertil. De Modbetragtninger, som herved er anerkendt, er følgende: for den første Regels Vedkommende, at man ikke vil berøve en Sagfører, der tvistes med en Kollega, den almindelige Ret til at gaa til Domstolene, hvad han jo vilde miste, hvis man anerkender en ensidig Ret for hans Modpart til at forlange Sagen afgjort ved Voldgift ved Sagførerraadets Medvirkning. For den anden Regels Vedkommende, altsaa med Hensyn til Eksigibiliteten, ønsker man ikke at skabe en Slags Specialretter for Sagførerne, og det fremhæves med Rette af Retsplejeudvalget, at Udviklingen i vor Retspleje er gaaet bort fra Specialretterne, idet der nu kun er de gejstlige Retter tilbage af de mange tidligere kendte Specialretter. Men man maa dog ikke være blind for, at der jævnsides hermed løber en anden Udvikling i Retning af særlig sagkyndige Elementers Medvirkning. Jeg peger her paa Sø- og Handelsretten og paa det Forslag om Medvirkning af sø- og handelskyndige Dommere, som findes i selve det Lovforslag, vi her behandler.

I Bilag 10 med Underbilag indeholdes der en Skrivelse fra Højesteretssagfører Bache, der fremfører nogle Indvendinger mod Anvendelse af Forholdstalsvalg ved Besættelse af Pladserne i Sagførernævnet og det til Behandling af disse Sager skabte særlige Organ indenfor Sagførerraadet. Det kan naturligvis ikke nægtes, at der er noget for dansk Tankegang fremmed i den Tanke, at en Slags Dommere skal vælges paa denne Maade, men for det første er det jo ikke Dommere i egentlig Forstand, der er Tale om, og dernæst er den hele Ordning fremgaaet af et Kompromis mellem længe og haardt kæmpende Retninger indenfor Sagførersamfundet, og Udvalget har derfor fundet det rigtigt at tiltræde Ministeriets og Retsplejeudvalgets Standpunkt og har altsaa ikke kunnet følge de Betragtninger, som Højesteretssagfører Bache har gjort gældende.

Jeg kommer dernæst til Nr. 36 og det